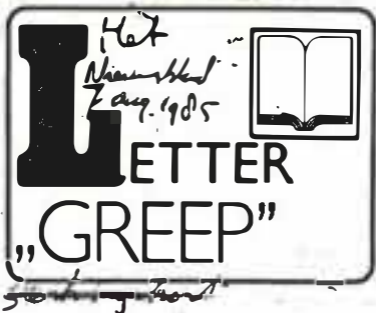


Apollinaire

Guillaume Apollinaire (Rome, 1880 - Parijs, 1918) werd vooral bekend als dichter, maar zelf vond hij zijn proza van even groot belang. Het zijn vooral de Franse surrealisten geweest die Apollinaire waardeerden. Zij zagen in hem een voorloper.

In de jaren zestig was er een opleving in de belangstelling voor het surrealisme en daarmee ook voor Apollinaire. Rein Bloem maakte in die tijd waarin 'de waanzin aan de



macht was' een vertaling van De vermoorde dichter ~~van Apollinaire~~. Nu is een bundeling van opnieuw vertaalde teksten uitgekomen waarvan De vermoorde dichter het titelverhaal is en tevens de helft van het boek beslaat.

De inhoud navertellen is volstrekt onmogelijk. Het lijkt net alsof iemand gedurende 'n paar minuten alle warrige gedachten die er in een mens om kunnen gaan, direct op papier heeft weten te brengen. In het titelverhaal schrijft iemand in een tijdschrift dat de mens moet kiezen tussen 'leven' of 'poëzie'. Over de hele wereld breekt een hetze los tegen alle dichters. De hoofdpersoon, die zich in de loop van het verhaal tot dichter ontwikkeld had, probeert iets tegen deze volkshysterie te doen. Hij wordt op gruwelijke wijze door het publiek om het leven gebracht.

In de tijd dat Apollinaire deze verhalen schreef begonnen de ideeën van Freud net opgang te doen. Hij moet daar sterk van onder de indruk zijn geweest. Een uitgave van Querido.

Individualisme [Handwritten signature]